

nd. på forholdene
et, at det ville være
ns å slippe folk ut
nesten i april må-
saks skyld. Flasket
opsynet heves i da-
april. Dertil kom
en falt tidlig, nem-
et år, og påskens
dage bevirker at
lager bevirker at

n.
både de juridiske
i denne sak er
ver at denne ut-
tatte var det rene
nere enn i første
uar kunne solda-
forløves med sikte
Lofotfiske. Så
n ta episoden med

bladets mlinger.

rens rekreasjonssted
Norge.

oppgave kr. 41.698.— e.
S. K.—n 20.— M. H.,
Bleammen kr. 41.743.—

attigste.

temor 10.— Elisabeth
berg Johannesen 1
— C. L. 10.— Gam-
— I. H. 20.— E. & S.
— D. 30.— K. F. 10.—
— V. D. 20.— A. B.
— N. N. 10.— K. T.
— I. E. 100.— S. S.
— 350.—

Honteux.

Otto 25.— E. G. 10.—
— 10.— J. A. J. 100.—
— T. H. 20.— M. F.
r. 290.—

betjent ved et politikkammer av
kl. III, for klasse II som for politi-
betjent eller iallfall politioverkon-
stabel for klasse III samme lønn

Deresom Stortinget skal behandle
saken i innnevrende sesjon, vil ord-
ningen i sin helhet søkes gjennom-
ført fra 1. juli 1947.

MB 26.4.47

Jo, hr. oberst.

101819

Fra stortingsmann Johan Nygaardsvold.

Hr. oberst Jørgen Jensen har
gjennom NTB sendt ut en redegjø-
relse hvorfor han søkte meg tidlig
om morgenen den 12. april 1940.

I anledning av denne redegjørelse,
som obersten selv kaller en berik-
tigelse, må jeg virkelig spørre: Synes
De ikke også selv, hr. oberst, at
Deres beriktigelse kun bekrefter
hva jeg har skrevet i min beret-
ning?

Under en samtale med meg på
Hamar den 9. april får De bekref-
tet at det skal mobiliseres. De sier
selv at De da øyeblikkelig lite til
kontoret og satte mobiliseringen i
gang. Det visste, iallfall etter sam-
talen med meg, at det skulle mobili-
seres, og De visste at flenden stod
i landet. Allikevel kommer De til-
bake til meg den 12. april for å
spørre om det skal kjem-
pes! Trodde De kanskje at mobi-
liseringen kun skulle være en venn-
skapelig parade overfor tyskerne?

Så sier De videre: «Da jeg fikk
høre at det var bestemt at vi skulle
kjempe, framholdt jeg for statsmi-
nisteren, hvor uforberedt vi var,
hvor lite vi hadde å fare med mot
Tyskland, Europas sterkeste mili-
tærmakt, som allerede hadde besatt
våre største byer, og som hadde satt
ut av spillet store deler av vårt for-
svar.»

Ja, dette var ganske riktig grunn-
laget for Deres henvendelse til meg.
Det var med dette som utgangs-
punkt at De på en nokså aggressiv
og jeg kan gjerne tilføye opphisset
måte framholdt for meg det jeg i
korte trekk har gjort rede for i min
beretning. Enhver som leser dette
i Deres beriktigelse, må vel få det
inntrykk at De mente det var nytte-
løst å kjempe, men — hva så
videre? — Ja det står i min be-
retning. De forlangte simpelthen
at vi skulle søke å komme til en
minnelig forståelse med tyskerne.

De sier videre: «Den samtale jeg
førte med statsministeren var gan-

ske kort, han lå til sengs.» Det kan
ikke være bare troen på framtiden
som hadde sviktet Dem, hr. oberst,
også hukommelsen har sviktet for-
står jeg. Jeg lå ikke til sengs. Jeg
og statsråd Støstad hadde ligget på
et værelse i 2. etasje et par tre
timer. Da jeg fikk beskjed at det
var to offiserer som ville snakke med
meg, klodde jeg meg i all hast og
gikk ned til 1. etasje, hvor så sam-
talen med Dem fant sted. «Da jeg
kom opp på vårt værelse igjen refe-
rerte jeg samtalen for statsråd Stø-
stad. Jeg skrev likeledes ned et kort
referat av samtalen samme dag. Da
jeg avla rapport til general Ruge da-
gen etter, var foruten statsråd Stø-
stad flere offiserer til stede, jeg hu-
sker spesielt generalstabssjef oberst
Hatledal.

Jo, hr. oberst, mitt referat av
samtalen med Dem er helt korrekt.

Johan Nygaardsvold.

Statsråd Holts forretningsområde.

Som konsultativ statsråd
for gjenreisningen nordpå.

Etter frørgjøringen er det som kjent
oppnevnt to konsultative statsråder,
nemlig Peder Holt som har med gjen-
reisningen av Finnmark og Nord-Troma
å gjøre, samt frøken Aaslaug Aasland
som er konsultativ statsråd for Sosial-
departementet.

Der foreligger nå stortingsmelding om
en omordning av forretningsområdet for
statsråd Holt. Ifølge denne skal stats-
råden ha vanlig konstitusjonelt ansva-
r etter Grunnlovens paragrafer 5 og 30,
når det gjelder saker hvis behandling
han har tatt del i som medlem av
statsrådet. Derimot har han vært og

av landet
for tilførsel
av det første
la helt i de
mer henger
men, og det
blikket det
franskmen
for økte ku
land, ville
langt mer
beidet. Ku
gjengelige
kes gjenre

Den, an
avtalen som
dag, må
skritt i ret
dette spør
ske, gikk de
gjelde for
at Saar-ke
Frankrike
selv — og
porsjonalt
produksjon
eksportør
nen. Når

vil etter
des, 1946, f
gjennomfor
som angår
Ansvaret
fen for ved
i dette tilf
og Forsyning
angår de st
skilt skal t
allikevel bli
ansvar for

Ved den
forretnings
statsråd Ho
om Forsyning
tementei nå
gjenreisning
gå til Financ
med er stat
overensstem
ministrasjon

Av meldin
gjøringen fo
sette manda
statsråd for
Da det her
prinsipiell
eventuelt bli
til Stortinget

's kronikk.

26. april 1947.

nordiske kunstutstillingen

standard til enhver tid ligger på
et høyt og sikkert plan.

Det er ingen grunn til å legge
skjul på at den norske stat
finner seg tilfreds med

norsk folk
lust, som
konstfullt
tilbringer